

# δήμιος

Σάββατο, 4 Μαΐου 2013

## Σημασία

1. Αυτός που ανηκει στον δημο, ο δημόσιος
2. Με εννοουμενο το «δούλος» : ο δημιος [ ενν. δουλος] = ο εκτελεστης ποιων και βασανιστηριων, ο μπόγιας, ο τζελάτης.

## Συνώνυμα

## Εγκυκλοπαιδικά

Ενώ η διαπομπευση επαφιετο στον πατριωτισμο και την φαντασια του απλου κοινου, τα παρεπομενα βασανιστηρια απαιτουσαν ειδικους τεχνιτες: τους δημιους.

## Ξενογλωσσα

### Λατινικά

**BURUS**= κοκκινος

Οι Δημιοι φορουσαν κοκκινα ρουχα, ειτε επειδη ηταν από κοκκινο υφασμα ειτε επειδη από το σφάξε, σφάξε ηταν ματοβαμένα και επομένως κοκκινα.

**ΒΟΙΑ** από το ελλ. Επιθετο βοεια = βωδικη [ενν. λωρις] από το δερματινο λουρι παντοδαπων χρησεων, που χρησιμοποιουσαν οι βασανιστες. Επεστρεψε στα ελληνικα ως μπογιας. Συχνα απανταται στην μεσαιωνικη γραμματεια ως δημιος. Αργοτερα κατακτησε να δημαινει το δημοτικο υπαλληλο του κυνοκομειου που συλλαμβανει αδεσποτους και λυσσασμενους σκυλους.

### Ιταλικά

Boia

### Γαλλικά

Bourreau

### Αγγλικά

public executioner

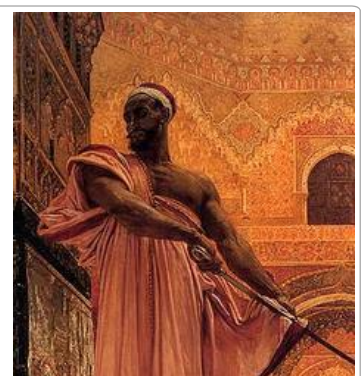
### Τουρκικά

cellâd = εκτελεστής και μεταφορκώς ανελέητος. Στα χρονια της επαναστασης του '21 κυριαρχουσε ο ορος τζελλάτης και τζελλατίνα για την λαιμητόμο. Ένα γλωσσικό κοκταίηλ του «γκιλοτίνα» και του «τζελλάτη».

## Ετυμολογία

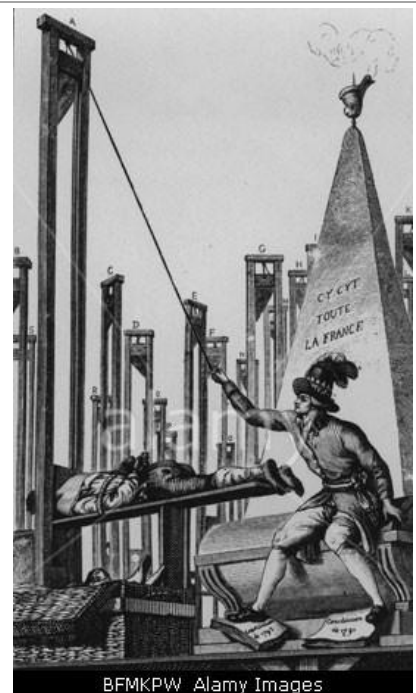
Από το δήμος

## Εικόνες





Μανδύες και αυθεντικά εργαλεία του Δημιου της Ρώμης Mastro Titta.



BFMKPW Alamy Images  
Ο Ροβεσπιέρος αφού καρατόμησε τους πάντες, καρατομεί και το δήμιο.

## Αναφορές

Πρ. νή τὸν Δία τὸν σωτῆρ', ἐπιτήδειός γ' ἂν ᾔν  
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος (80)  
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸν δῆμιον.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΥΣΑΙ 81

τονί, δόξαντα τάληθηῖ εἰσαγγεῖλαι, ὑμεῖς δὲ πολλῶ χρόνῳ  
ὑστερον λαβόντες ἐν δικαστηρίῳ ὡς ἀνδροφόνον ὄντα, θά- (5)  
νατον δικαίως καταψηφισάμενοι τῷ δημίῳ παρέδοτε καὶ  
(57.) ἀπετυμpanίσθη. καίτοι εἰ ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἧ που Ἀγό-  
ρατός γε δικαίως ἀποθανεῖται, ὅς γε τὸν τε Μενέστρατον

ΛΥΣΙΟΥ ΛΟΓΟΙ - ΚΑΤΑ ΑΓΟΡΑΤΟΥ 13.56

ὁ τῆς πόλεως κοινὸς δῆμιος ἄγων πρὸς τὸ μνήμα τοῦ  
ἀποθανόντος, ὅθεν ἂν ὄρῃ τὸν τύμβον, μαστιγώσας ὀπόσας  
(c.) ἂν ὁ ἐλὼν προστάττη, ἐάνπερ βιῶ παιόμενος ὁ φονεύς,  
θανατωσάτω.

ΠΛ

ΑΤΩΝΟΣ ΝΟΜΟΙ σ.872 β 6